

YANGIN YÖNETMELİĞİ

YANGIN TESİSATI

YANGIN YÖNETMELİĞİ

Karar Sayısı : 2009/15316

Ekli "Binaların Yangından Korunması Hakkında Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik" in yürürlüğe konulması; Bayındırlık ve Şişkan Bakanlığının 8/7/2009 tarihli ve 2313 sayılı yazısı üzerine, 7126 sayılı Sivil Savunma Kanununun ek 9 uncu maddesine göre, Bakanlar Kurulu'na 10/8/2009 tarihinde kararlaştırılmıştır.

Abdullah GÜL

CUMHURBAŞKANI

Recep Tayyip ERDOĞAN
Başbakan

C. ÇĞÇEK
Devlet Bak. ve BaŞb. Yrd.

H. YAZICI

Devlet Bakanı

E. BAĞIĞ

Devlet Bakanı

M. V. GÖNÜL
Milli Savunma Bakanı

N. ÇUBUKÇU
Milli Eğitim Bakanı

M. M. EKER

Tarım ve Köyİçleri Bakanı

B. ARINÇ
Devlet Bak. ve BaŞb. Yrd.

F. N. ÖZAK

Devlet Bakanı

S. A. KAVAF

Devlet Bakanı

B. ATALAY

Çiçİleri Bakanı

M. DEMİR
Bayındırlık ve Şişkan Bakanı

Ö. DİĞNER
Çalışma ve Sos. Güv. Bakanı

E. GÜNAY
Kültür ve Turizm Bakanı

A. BABACAN
Devlet Bak. ve BaŞb. Yrd.

M. Z. ÇAĞLAYAN
Devlet Bakanı

C. YILMAZ

Devlet Bakanı

A. DAVUTOĞLU
Dİçİleri Bakanı

R. AKDAĞ
Sağlık Bakanı

F. N. ÖZAK
Sanayi ve Ticaret Bakanı V.

V. EROĞLU
Çevre ve Orman Bakanı

M. AYDIN

Devlet Bakanı

M. V. GÖNÜL
Devlet Bakanı V.

S. ERGİN
Adalet Bakanı

M. GİMİEK
Maliye Bakanı

B. YILDIRIM
Ulaştırma Bakanı

T. YILDIZ

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı

BİNALARIN YANGINDAN KORUNMASI HAKKINDA YÖNETMELİKTE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR YÖNETMELİK

MADDE 1 – 27/11/2007 tarihli ve 2007/12937 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan Binaların Yangından Korunması Hakkında Yönetmeliğin 2 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 2- (1) Bu Yönetmelik;

- Ülkedeki her türlü yapı, bina, tesis ile açık ve kapalı alan işletmelerinde alınacak yangın önleme ve söndürme tedbirlerini,
 - Yangının ısı, duman, zehirleyici gaz, boğucu gaz ve panik sebebiyle can ve mal güvenliği bakımından yol açabileceği tehlikeleri en aza indirebilmek için yapı, bina, tesis ve işletmelerin tasarım, yapım, kullanım, bakım ve işletim esaslarını, kapsar.
- (2) Karada ve suda, sürekli veya geçici, resmî veya özel, yeraltı veya yerüstü inşaatı ile bunların ilâve, değişiklik ve onarımlarını içine alan sabit ve hareketli tesisler bu Yönetmeliğin uygulanması bakımından yapı sayılır ve bu tesisler hakkında bu Yönetmeliğe göre işlem yapılır.
- (3) Türk Silahlı Kuvvetlerince kullanılan yapı, bina ve tesisler ile eğitim ve tatbikat alanlarında uygulanacak yangın önlemleri, bu Yönetmelik hükümleri de dikkate alınarak yapının özelliklerine göre Millî Savunma Bakanlığınca belirlenir."

MADDE 2 – Aynı Yönetmeliğin 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (g), (i), (ç), (u), (ff), (gg) ve (ccc) bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir ve (ççç) bendi yürürlükten kaldırılmıştır.

"g) Atrium: İki veya daha çok sayıda katın içine açıldığı, merdiven yuvası, asansör kuyusu, yürüyen merdiven boşluğu veya su, elektrik, havalandırma, iklimlendirme, haberleşme, tesisat bacaları ve çatılar hariç, üstü kapalı geniş ve yüksek hacmi,"

"i) Çıkma mesafesi: Mekân içerisinden mekânın koridora bağlanan kapısına kadar olan mesafe göz önüne alınmaksızın, kaçışta, mekânların bağlı olduğu koridorun en uzak noktasından koridor boyunca bir çıkışa veya iki yönde kaçış imkânına sahip olunan noktaya kadar olan mesafeyi,"

"ç) Acil durum aydınlatması: Olağan aydınlatma devrelerinin kesintiye uğraması hâlinde, armatürün kendi gücüyle veya ikinci bir enerji kaynağından beslenerek sağlanan aydınlatmayı,"

"u) Kaçış uzaklığı: Herhangi bir katta bir mekân içinde durulabilen en uzak noktada bulunan bir kullanıcının kendisine en yakın kat çıkışına kadar almak zorunda olduğu yürüme yolunun uzunluğunu,"

"ff) Mevcut yapı: Bu Yönetmeliğin yürürlüğe girmesinden önce yapı ruhsatı alınıp yapımı devam eden veya yapımı tamamlanan yapı, bina, tesis ve işletmeyi,

gg) Ortak merdiven: Birden çok sayıda kullanım birimine hizmet veren ve kaçış merdiveni olarak da kullanılabilen bina merdiveni,"

"ccc) Yüksek bina: Bina yüksekliği 21.50 m'den, yapı yüksekliği 30.50 m'den fazla olan binaları,"

MADDE 3

– Aynı Yönetmeliğin 5 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 5- (1) Projeler, kanuni düzenlemeler yanında, yangına karşı güvenlik bakımından bu Yönetmelikte öngörülen şartlara uygun değil ise yapı ruhsatı verilmez. Yeni yapılan veya proje tadilatı ile kullanım amacı değiştirilen yapılarda bu Yönetmelikte öngörülen esaslara göre imalat yapılmadığının tespiti hâlinde, bu eksiklikler giderilinceye kadar binaya yapı kullanma izin belgesi veya çalışma ruhsatı verilmez.

(2) Tasarımcılar tarafından, bu Yönetmelikte hakkında yeterli hüküm bulunmayan hususlarda ve metro, marina, helikopter pisti, tünel, stadyum, havalimanı ve benzeri kullanım alanlarının yangından korunmasında Türk Standartları, bu standartların olmaması hâlinde ise Avrupa Standartları esas alınır. Türk veya Avrupa Standartlarında düzenlenmeyen hususlarda, uluslararası geçerliliği kabul edilen standartlar da kullanılabilir.

(3) Bu Yönetmeliğin uygulanmasında proje ve yapım ile ilgili konularda tereddüde düşülen hususlar hakkında Bayındırlık ve Gskân Bakanlığının, diğer hususlar hakkında ise İçişleri Bakanlığının uygulamaya esas olacak yazılı görüşü alınarak bu görüşlere göre işlem yapılır.”

MADDE 4 – Aynı Yönetmeliğin 6 ncı maddesinin dördüncü fıkrası aÇağıdaki Çekilde değiştirilmiğtir.

“(4) Binaların yangın algılama ve söndürme projeleri, tesisat projelerinden ayrı olarak hazırlanır. Bir kat alanı 2000 m²’den fazla olan katların tahliye projeleri mimari projelerden ayrı olarak hazırlanır. Tahliye projeleri diğer yapılarda mimari projelerde gösterilir. Projeler; ilgili belediye itfaiye birimlerinin uygun görüşü alındıktan sonra, ruhsat vermeye yetkili merciler tarafından onaylanarak uygulanır. Belediye itfaiye birimlerin, projelerde değiğiklik veya ilâve gerekli görülmesi halinde, istenilen değiğiklik veya ilâvenin bu Yönetmeliğin hangi maddesine istinaden gerekli görüldüğünün belirtilmesi mecburidir. Yorumlanması gereken, açıklık gerektiren veya belirsiz olan konularda Bayındırlık ve Gskân Bakanlığının görüşü alındıktan sonra işlem ve uygulama yapılır.”

MADDE 5 – Aynı Yönetmeliğin 7 nci maddesinin dördüncü fıkrası aÇağıdaki Çekilde değiştirilmiğtir.

“(4) Toplam kapalı kullanım alanı 10000 m²’den büyük imalathane, atölye, depo, otel, motel, sağlık, toplanma ve eğitim binalarında, binaya ait yangın tahliye projeleri, bina giriğinde ve yangın sırasında itfaiyenin kolaylıkla ulağabileceği bir yerde bulundurulur. Bu projelerde; binanın kaçış yolları, yangın merdivenleri, varsa itfaiye asansörleri, yangın dolapları, itfaiye su verme ağızları, yangın pompaları ile jeneratörün yeri iÇaretlenir.”

MADDE 6 – Aynı Yönetmeliğin 23 üncü maddesinin beÇinci fıkrası aÇağıdaki Çekilde değiştirilmiğtir.

“(5) Betonarme ve ön gerilmeli betondan mamul taÇıyıcı sistem elemanlarında ilgili yönetmelik ve standartlara uyulur. Çok katlı ve özellikle yatay yangın bölmeli binalarda, sistem bir bütün olarak incelenir, eleman genleğmelerinin kısıtlandığı durumlarda doğan ek zorlamalar göz önünde tutulur. Betonarme veya betonarme-çelik kompozit elemanların yangına karĐı dayanıklı olabilmesi için, içindeki çelik profil veya donatının en dığta kalan kısımları olan pas payının, kolonlarda en az 4 cm ve döğemelerde en az 2.5 cm kalınlığında beton ile kaplanmıÇ olması gerekir.”

MADDE 7 – Aynı Yönetmeliğin 24 üncü maddesinin dördüncü ve beÇinci fıkraları aÇağıdaki Çekilde değiştirilmiğtir.

“(4) Bina yüksekliği 21.50 m’den fazla olan konut harici binalarda ve bina yüksekliği 30.50 m’den fazla olan konut binalarında atriumlu bölüm hariç olmak üzere, 21.50 m’den daha yukarıda olan katlarında en çok 3 kat bir yangın kompartımanı olarak düzenlenir.

(5) Atriumlu bölümlere, sadece düşük ve orta tehlikeli sınıfları içeren kullanımlara sahip binalarda müsaade edilir. Atrium alanının hiçbir noktada 90 m²’den küçük olmaması esastır. Alanı 90 m²’den küçük olan atrium boğluklarının çevresi her katta en az 45 cm yüksekliğinde duman perdesi ile çevrelenir ve yağmurlama sistemi ile korunan binalarda duman perdesinden 15 ila 30 cm uzaklıkta, aralarındaki mesafe en çok 2 m olacak Çekilde yağmurlama bağlığı yerleÇtirilir.

Atriumlarda doğal veya mekanik olarak duman kontrolü yapılır.”

MADDE 8 – Aynı Yönetmeliğin 26 ncı maddesine aÇağıdaki fıkra eklenmiğtir.

“(5) Su, elektrik, ısıtma ve havalandırma tesisatı ile benzeri tesisatların döğemeden geçmesi hâlinde, tesisat çevresi, açıklık kalmayacak Çekilde en az döğeme yangın dayanım süresi kadar, yangın ve duman geçiğine karĐı yalıtılır.”

MADDE 9 –

Aynı Yönetmeliğin 27 nci maddesi aÇağıdaki Çekilde değiştirilmiğtir.

“MADDE 27- (1) DıÇ cephelerin, yüksek binalarda zor yanıcı malzemeden ve diğer binalarda ise en az zor alevlenici malzemeden olması gerekir. Cephe elemanları ile alevlerin geçebileceği boğlukları bulunmayan döğemelerin kesitiği yerler, alevlerin komĐu katlara atlamasını engelleyecek Çekilde döğeme yangın dayanımını sağlayacak süre kadar yalıtılır. Alevlerin bir kattan diğer bir kata geçmesini engellemek için iki katın pencere gibi korumasız boğlukları arasında, düğeyde en az 100 cm yüksekliğinde yangına dayanıklı cephe elamanıyla dolu yüzey oluğturulur veya cephe iç kısmına en çok 2 m aralıklarla cepheye en fazla 1.5 m mesafede yağmurlama bağlığıkları yerleğtirilerek cephe otomatik yağmurlama sistemi ile korunur.”

MADDE 10 – Aynı Yönetmeliğin 28 inci maddesi aÇağıdaki Çekilde değiştirilmiğtir. “MADDE 28-

(1) Çatıların inÇasında; a) Çatının çökmesi,

b) Çatıdan yangının giriği ve çatı kaplaması yüzeyinin tutuğması,

c) Çatının altında ve içinde yangının yayılması,

ç) Çatı ığıklığı üzerindeki rüzĐar etkileri,

d) Çatı ığıklığından binaya yangının geçmesi,

e) Yangının çatı kaplamasının dıÇ yüzeyi üzerine veya katmanlarının içerisine yayılması ve alev damlalarının oluğması,

f) Bitiğik nizam binalarda, çatılarda çıkan yangının komĐu çatıya geçmesi, ihtimalleri göz önünde bulundurulur.

(2) Çatı kaplamalarının B_{ROOF} sınıfı malzemelerden, çatı kaplamaları altında yer alan yüzeyin veya yalıtımın en az zor alevlenici malzemelerden olması gerekir. Ancak, çatı kaplaması olarak yanmaz malzemelerin kullanılması durumunda üzerine çatı kaplaması uygulanan yüzeyin en az normal alevlenen malzemelerden olmasına izin verilir.

(3) Yüksek binalarda ve bitiğik nizam yapılarda;

a) Çatıların oturdukları döğemelerin yatay yangın kesici niteliğinde,

b) Çatı taÇıyıcı sistemi ve çatı kaplamalarının yanmaz malzemeden, olması gerekir.”

MADDE 11 – Aynı Yönetmeliğin 29 uncu maddesinin altıncı fıkrasının (ç) bendi aÇağıdaki Çekilde değiştirilmiğtir.

“ç) Ek-2/Ç’de TS EN 13501-1 ve TS EN 13501-5’e göre malzemelerin yanıcılık sınıfları.”

MADDE 12 – Aynı Yönetmeliğin 31 inci maddesinin dördüncü ve yedinci fıkraları aÇağıdaki Çekilde değiştirilmiğtir.

“(4) Kaçış merdivenleri bodrum katlar dahil bütün katlara hizmet verebilir.”

“(7) Bir kat geçmeyen açık merdivenler ile bir kat inilerek veya çıkılarak bina dığına tahliyesi olan kata ulağılan yürüyen merdivenler ve rampalar, bina dığına ulaÇım noktasına veya korunmuÇ kaçış noktasına olan uzaklıklar, tek yönde ve iki yönde korunmuÇ kaçış yollarına olan ve Ek-5/B’de belirtilen uzaklıklara uygun olmak Çartıyla, ikinci kaçış yolu olarak kabul edilir.”

MADDE 13 – Aynı Yönetmeliğin 34 üncü maddesinin altıncı ve yedinci fıkraları aÇağıdaki Çekilde değiştirilmiğtir.

“(6) Aksi belirtilmedikçe kaçış merdivenlerine, bir yangın güvenlik holünden veya kullanım alanlarından bir kapı ile ayrılan hol, koridor veya lobiden geçilerek ulağılır.

(7) Acil durum asansörü ile yapı yüksekliği 51.50 m’den fazla olan binalarda kaçış merdiveni önüne yangın güvenlik holü yapılması zorunludur. Acil durum asansörünün yangın merdiveni önündeki güvenlik holüne açılması gerekir.”

MADDE 14 – Aynı Yönetmeliğin 39 uncu maddesinin ikinci, üçüncü ve dördüncü fıkraları aÇağıdaki Çekilde değiştirilmiğtir.

“(2) Çıkış sayısı, 33 üncü madde esas alınarak belirlenecek sayıdan az olamaz. Aksi belirtilmedikçe, 25 kişinin açıldığı yüksek tehlikeli mekânlar ile 50 kişinin açıldığı her mekânda en az 4 çıkış bulunması şarttır. Kişi sayısı 500 kişiyi geçen ise en az 3 çıkış ve 1000 kişiyi geçen ise en az 4 çıkış bulunmak zorundadır.

(3) Çıkışların birbirinden olabildiğince uzakta olması gerekir. Bölünmemiş tek mekânlarda 2 çıkış gerekiyor ise çıkışlar arasındaki mesafe yağmurlama sistemi bulunmadığı takdirde diyagonal mesafenin 1/2’sinden ve yağmurlama sistemi mevcut ise diyagonal mesafenin 1/3’ünden az olamaz.

(4) Çıkış mesafelerinin kapıdan alındığı bina kullanım sınıflarında, bir koridor içindeki 2 kaçış merdiveni arasındaki mesafe, yağmurlama sistemi olmayan yapılarda koridor uzunluğunun yarısından ve yağmurlama sistemi olan yapılarda ise koridor uzunluğunun 1/3’ünden az olamaz.”

MADDE 15 – Aynı Yönetmeliğin 41 inci maddesinin üçüncü ve dokuzuncu fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(3) Kaçış merdivenlerinde her döşeme düzeyinde 17 basamaktan çok olmayan ve 4 basamaktan az olmayan aralıkla sahanlıklar düzenlenir. Bina yüksekliği 15.50 m’den veya bir kattaki kullanıcı sayısı 100 kişiden fazla olan binalarda dengelenmiş kaçış merdivenlerine izin verilmez.”

“(9) Kaçış merdiveni yuvasına ve yangın güvenlik holüne elektrik ve mekanik tesisat çatı kapakları açılmaz, kombi kazanı, iklimlendirme dıÇ ünitesi, sayaç ve benzeri cihaz konulamaz.”

MADDE 16 – Aynı Yönetmeliğin 44 üncü maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(2) Bir kat inilerek veya çıkılarak doğrudan bina dışına ulaşılan ve eğimi % 10’dan fazla olmayan araç rampaları, kaçış rampası olarak kabul edilir.”

MADDE 17 – Aynı Yönetmeliğin 45 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 45- (1) Bütün korunmuş kaçış merdivenlerinin, doğal yolla veya Altıncı Kısımındaki gereklere uygun olarak mekanik yolla havalandırılması veya basınçlandırılması gerekir. Kaçış merdiveni ve kullanım alanları, aydınlatma ve havalandırma amacı ile aynı aydınlığı veya bacası boğulmasını paylaşılamaz.”

MADDE 18 – Aynı Yönetmeliğin 48 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 48- (1) Bodrum katlar dâhil 4 katı geçmeyen konutlar ile tek evler, ikiz evler ve sıra evler gibi konutlarda, tek bir kullanıma hizmet veren binalarda veya böyle bir binanın ayrılmış bir bölümünde kaçışlar, kaçış mesafesi aranmaksızın normal merdivenlerle sağlanabilir. Bu merdivenlerde başka herhangi bir özellik aranmaz.

(2) Birinci fıkrada belirtilenler dışındaki konutlarda, konut içindeki herhangi bir noktadan konut çıkışı kapısına kadar olan uzaklığın 20 m’yi, yağmurlama sistemi olan konutlarda 30 m’yi geçmemesi gerekir. Gökten çok ara kat bulunmayan apartman dairelerinde tek kapı bulunması hâlinde, bu kapı üst katta düzenlenemez. Üstteki katın döşeme alanı, bu kat için ayrı bir çıkış sağlanmadıkça 70 m²’yi aşamaz.

(3) Konut birimlerinden bütün çıkışların, kaçış merdivenlerine veya güvenli bir açık alana doğrudan erişim imkânı sağlayacak şekilde olması gerekir.

(4) Kaçış uzaklığı, apartman dairelerinin kapısından bağlanarak ölçülür. Bir apartman dairesi için aynı kat düzeyinde iki kapı gerektiğinde, yalnızca tek doğrultuda kaçış veya tek bir kaçış merdiveni sağlanıyor ise kaçış uzaklığı en uzaktaki kapıdan bağlanarak ve iki ayrı doğrultuda kaçış imkânı sağlanabiliyor ise kaçış uzaklığı her bir kapıdan bağlanarak ölçülür.

(5) Kaçış mesafeleri uygun olmak şartıyla, binaların sadece konut bölümlerine hizmet veren kaçış merdivenleri aşağıdaki şekilde düzenlenir:

a) Yapı yüksekliği 21.50 m’nin altındaki konutlarda korunumsuz normal merdiven kaçış yolu olarak kabul edilir ve ikinci çıkış aranmaz.

b) Yapı yüksekliği 21.50 m’den fazla ve 30.50 m’den az olan konutlarda, en az 2 merdiven düzenlenmesi, merdivenlerden en az birisinin korunumlu olması ve her daireden 2 merdivene de ulaşılabilmelidir.

c) Yapı yüksekliği 30.50 m’den fazla ve 51.50 m’den az olan konutlarda, birbirlerine alternatif, her ikisi de korunumlu ve en az birinde yangın güvenlik holü düzenlenmiş veya basınçlandırma uygulanmış 2 kaçış merdiveni yapılması mecburidir. Kattaki konutların her birinin içinden bir yangın güvenlik holünden geçilerek yangın merdivenine ulaşıyor ise binanın genel merdiveninin korunumlu olması gerekli değildir.

ç) Yapı yüksekliği 51.50 m’den yüksek olan konutlarda, birbirlerine alternatif ve yangın güvenlik holü olan ve basınçlandırılan en az 2 kaçış merdiveni yapılması şarttır.

(6) Konut yapılarının farklı amaçla kullanılan bodrum katlarında, konut ile ortak kullanılan kaçış merdivenlerinin önüne yangın güvenlik holü düzenlenmesi gerekir.

(7) Giriş, çıkış ve çatıları üst katlardan 120 dakika yangına dayanıklı döşeme veya bölme ile ayrılan bodrum katlar, beşinci fıkrada belirtilen yapı yüksekliklerine dahil edilmez ve yangın güvenlik tedbirleri bakımından ayrı değerlendirilir.

(8) Çatı arası piyeslerden binanın normal merdivenine veya korunumlu kaçış merdivenine alternatif kaçış imkânı sağlanması durumunda, çatı arası piyes yüksekliği beşinci fıkrada belirtilen yapı yüksekliklerine dahil edilmez.”

MADDE 19 – Aynı Yönetmeliğin 49 uncu maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“b) Hastanelerin ve bakımevlerinin 300 m²’den büyük olan yatılan katlarının her biri, en az yarısı büyüklüğünde iki veya daha fazla yangın kompartımanına ayrılır veya korunumlu yatay tahliye alanları teşkil edilir. Yatay tahliye alanlarının hesaplanmasında kullanıcı yükü 2.8 m²/kişi olarak dikkate alınır.”

MADDE 20 – Aynı Yönetmeliğin 51 inci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(2) Karışık kullanım amaçlı binalarda, tiyatro, sinema veya konser salonlarında gerekli çıkışların sayısının ve kapasitesinin en az yarısının, kendi kompartımanı kapsamında düzenlenmesi gerekir.”

MADDE 21 – Aynı Yönetmeliğin 52 nci maddesi bağılı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Fabrika, imalathane, mağaza, dükkân, depo, büro binaları ve ayakta tedavi merkezi

MADDE 52 – (1) Fabrika, imalathane, mağaza, dükkân, depo, büro binaları ve ayakta tedavi merkezlerinde en az 2 bağımsız kaçış merdiveni veya başka çıkışların sağlanması gerekir. Ancak, a) Yapı yüksekliğinin 21.50 m’den az olması,

b) Bir kattaki kullanıcı sayısının 50 kişiden az olması,

c) Bütün katlarda en fazla kaçış uzaklığının Ek-5/B’deki uzaklıklara uygun olması,

ç) Yapımda yanmaz ürünler kullanılmış olması,

d) İmalât ve depolamada kolay alevlenici ve parlayıcı maddelerin kullanılmaması,

Şartlarının hepsinin birlikte gerçekleşmesi hâlinde tek kaçış merdiveni yeterli kabul edilir.”

MADDE 22 – Aynı Yönetmeliğin 54 üncü maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(4) Kazan dairesi kapısının, kaçış merdivenine veya genel kullanım merdivenlerine doğrudan açılmaması ve mutlaka bir ortak hol veya koridora açılması gerekir.”

MADDE 23 – Aynı Yönetmeliğin 56 ncı maddesinin üçüncü fıkrasının (c) bendi aÇağıdaki Çekilde değiştirilmiÇ ve (ç) bendi yürürlükten kaldırılmıÇtır.

“c) 40000 litreye kadar bina içinde bodrum katta, yangına 120 dakika dayanıklı kâgir odada sızıtısız tanklarda veya bina dıÇında sızıtısız yeraltı ve yerüstü tanklarında,”

MADDE 24 – Aynı Yönetmeliğin 58 inci maddesine aÇağıdaki fıkra eklenmiÇtır.

“(12) Doğalgaz kullanılan kombi ve Çofbenlerin bacaları ile cihazları bacaya bağlayan boruların paslanmaz çelik ve birleÇme noktalarındaki kelepçelerin sızdırmaz olması gerekir. Bacaların yapımı, yıllık bakımı ve temizliği gaz dağıtım Çirketlerinin belirleyeceği uzman ve eğitimli kiÇiler tarafından yaptırılır ve bu kiÇiler tarafından bacalar ve temiz hava giriÇleri kontrol edilir. Baca gazı sensörü olmayan cihazların kullanılmasına izin verilmez.”

MADDE 25 – Aynı Yönetmeliğin 59 uncu maddesi aÇağıdaki Çekilde değiştirilmiÇtır.

“MADDE 59- (1) Ğgili mevzuatına uygun olarak 100 m²’den büyük olan sığınaklarda, Altıncı Kısımın Ğkinci Bölümüne uygun duman tahliye sistemi kurulması ve Üçüncü Kısımın Ğkinci Bölümünde belirtilen esaslara uygun ve en az 2 çıkıÇın sağlanması mecburidir. Bu Yönetmeliğe göre algılama, uyarı ve söndürme sistemlerinin yapılması mecburi olan binaların sığınaklarında, belirtilen bu sistemlerin kurulması Çarttır.”

MADDE 26 – Aynı Yönetmeliğin 60 ncı maddesinin birinci ve ikinci fıkraları aÇağıdaki Çekilde değiştirilmiÇtır.

“(1) Motorlu ulaÇım ve taÇıma araçlarının park etmeleri için kullanılan otoparkların açık otopark olarak kabul edilebilmesi için, dıÇarıya olan toplam açık alanın, döÇeme alanının % 5’inden fazla olması gerekir. Aksi takdirde bu otoparklar kapalı otopark kabul edilir. Açık otoparklarda, dıÇarıya olan açıklıklar iki cephede ise bunların karÇılıklı iki cephede bulunması ve her bir açıklığın gerekli toplam açıklık alanının yarısından büyük olması gerekir. Açıklıkların kuranglez Çeklinde bir boÇluğa açılması hâlinde, söz konusu boÇluğun geniÇliğinin en az otopark kat yüksekliği kadar olması ve kurangleze açılan ilâve her kat için en az kat yüksekliğinin yarısı kadar artırılması gerekir. Alanlarının toplamı 600 m²’den büyük olan kapalı otoparklarda otomatik yağmurlama sistemi, yangın dolap sistemi ve itfaiye su alma ağızları yapılması mecburidir.

(2) Toplam alanı 2000 m²’yi aÇan kapalı otoparklar için mekanik duman tahliye sistemi yapılması Çarttır. Duman tahliye sisteminin binanın diğer bölümlerine hizmet veren sistemlerden bağımsız olması ve saatte en az 10 hava değiÇimi sağlaması gerekir.”

MADDE 27 – Aynı Yönetmeliğin 62 nci maddesinin birinci fıkrası aÇağıdaki Çekilde değiştirilmiÇtır.

“(1) Asansör sistemleri, 31/1/2007 tarihli ve 26420 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Asansör Yönetmeliğine (95/16/AT) ve 18/11/2008 tarihli ve 27058 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Asansör Bakım ve ĞÇletme Yönetmeliğine uygun olarak imal ve tesis edilir.”

MADDE 28 – Aynı Yönetmeliğin 63 üncü maddesinin dördüncü fıkrası aÇağıdaki Çekilde değiştirilmiÇtır. “(4) Acil durum asansörünün kabin alanının en az 1.8 m², hızının zemin kattan en üst kata 1 dakikada eriÇecek hızda olması ve enerji kesilmesi hâlinde, otomatik olarak devreye girecek özellikte ve 60 dakika çalıÇır durumda kalmasını sağlayacak bir acil durum jeneratörüne bağlı bulunması gerekir.”

MADDE 29 – Aynı Yönetmeliğin 77 nci maddesi bağılığı ile birlikte aÇağıdaki Çekilde değiştirilmiÇtır. “Yangın kontrol panelleri

MADDE 77- (1) Yangın kontrol panelleri ve tekrarlayıcı paneller aÇağıda belirtilen Çekilde olur:

a) Kontrol ve tekrarlayıcı paneller, binanın, tercihen zemin katında veya kolay ulaÇılabilir bölümünde ve sürekli olarak görevli personel bulunan bir yerinde tesis edilir.

b) Yangın kontrol panelinin tesis edildiği yerde personelin bulunamadığı zaman aralıkları var ise bu sürelerde sürekli personel bulunan ikinci bir mahalde veya daha fazla mahalde tekrarlayıcı paneller tesis edilir.”

MADDE 30 – Aynı Yönetmeliğin 81 inci maddesinin beÇinci fıkrası ile yedinci fıkrasının (c) bendi aÇağıdaki Çekilde değiştirilmiÇtır.

“(5) Sesli uyarı cihazları binanın her yerinde, yerden 150 cm yükseklikte ölçülecek ve ses seviyesi ortalama ortam ses seviyesinin en az 15 dBA üzerinde olacak Çekilde yerleÇtirilir. Uyuma maksatlı bölümler ile banyo ve duÇlarda, ses seviyesinin en az 75 dBA olması gerekir. Sesli uyarı cihazlarının 3 m uzaklıkta en az 75 dBA ve en çok 120 dBA ses seviyesi elde edilecek özellikte olması Çarttır. Acil anons sistemi hoparlörü olan hacimlerde ayrıca siren sistemi konulması gerekli değildir.”

“c) Yapı yüksekliği 51.50 m’yi geçen bütün binalarda.”

MADDE 31 – Aynı Yönetmeliğin 83 üncü maddesine aÇağıdaki fıkra eklenmiÇtır.

“(5) Sağlık hizmeti amaçlı binalarda, 100’den fazla kiÇinin bulunduğu konaklama amaçlı binalarda ve kullanıcı sayısı 1000’i geçen toplanma amaçlı binalarda her türlü besleme ve dağıtım kabloları ve kablo muhafazalarında kullanılan malzemelerin halojenden arındırılmıÇ ve yangına maruz kaldığında herhangi bir zehirli gaz üretmeyen özellikte olması gerekir.”

MADDE 32 – Aynı Yönetmeliğin 92 nci maddesinin dördüncü, beÇinci ve altıncı fıkraları aÇağıdaki Çekilde değiştirilmiÇtır.

“(4) Yağmurlama sistemi, yangın dolabı ve hidrant sistemi bulunan sulu söndürme sistemleri su deposu hacmi, ön hesap için Ek-8/A tablosunda yer alan veriler esas alınarak veya beÇinci fıkrada belirtilen usule göre hesaplanabilir. Tablo kullanılırken yükseklik olarak yağmurlama bağılığının kullanıldığı en üst kod esas alınır. Su deposu hacmi hidrolik hesap yapılarak hesaplanır ise hidrolik hesap metoduyla bulunan su deposu hacmi esas alınır.

(5) Su deposu hacmi ön hesaplaması, Ek-8/B’ye göre hesaplanan yağmurlama sistemi su debisine, Ek-8/C’de belirtilen yangın dolabı su debisi ve hidrant sistemi var ise hidrant debisi de ilave edilerek, tehlike sınıfına göre üçüncü fıkrada belirtilen sürenin çarpılması ile hesaplanabilir.

(6) Yapıda sulu söndürme sistemi olarak sadece yangın dolapları sistemi mevcut ise su kapasitesi, TS EN 671-1 ve TS EN 671-2’ye uygun sistemlerde 94 üncü maddede verilen tasarım debi değerlerinin tehlike sınıfları için bu maddenin üçüncü fıkrasında verilen süreler ile çarpımı ile hesaplanır. Kullanım alanı yüksek tehlike sınıfı değilse ve yapıda sadece yangın dolapları sistemi mevcutsa yangın dolapları binanın kullanım suyu sistemine bağlanabilir ve ayrı bir sistem istenmez.”

MADDE 33 – Aynı Yönetmeliğin 94 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinin (1) numaralı alt bendi ile aynı fıkranın (b) bendinin (1), (5) ve (6) numaralı alt bentleri aÇağıdaki Çekilde değiştirilmiÇtır.

“1) Yüksek binalar ile kat alanı 1000 m²’den fazla olan alıÇveriÇ merkezlerinde, otoparklarda ve benzeri yerlerde ıslak veya kuru sabit boru sistemi üzerinde, itfaiye personelinin ve eğitilmliÇ personelin kullanımına imkân sağlayan bağlantı ağızları bırakılması ve bu bağlantı ağızlarının kaçıÇ merdiveni veya yangın güvenlik holü gibi korunmuÇ mekânlarda olması Çarttır. Bir boyutu 60 m’yi geçen katlarda yangın dolabı ve itfaiye su alma ağzı yapılması gerekir.” “1) Yüksek binalar ile toplam kapalı kullanım alanı 1000 m²’den büyük imalathane, atölye, depo, konaklama, sağlık, toplanma amaçlı ve eğitim binalarında, alanlarının toplamı 600 m²’den büyük olan kapalı otoparklarda ve ısılı kapasitesi 350 kW’ın üzerindeki kazan dairelerinde yangın dolabı yapılması mecburidir.”

(5) Ççinde itfaiye su alma ağzı olmayan yuvarlak yarı-sert hortumlu yangın dolaplarında tasarım debisinin 100 l/dak ve tasarım basıncının 400 kPa olması Çarttır. Lüle giriÇindeki basıncın 900 kPa’ı geçmesi hâlinde, basınç düÇürücülerin kullanılması gerekir.

6) YetiGmiG yangın söndürme görevlisi bulundurulmak mecburiyetinde olan yapılarda kullanılabilircek yassı hortumlu yangın dolaplarının TS EN 671-2 standardına uygun olması Garttır. Yassı hortumun; anma çapının 50 mm'yi, uzunluğunun 20 m'yi geçmemesi ve lüle kapama, püskürtme veya fiskiye veyahut her üçünü birden yapabilmesi gerekir. Dolap tasarım debisinin 400 l/dak ve tasarım basıncının en az 400 kPa olması Garttır. Lüle giriGindeki basıncın 900 kPa'ı geçmesi hâlinde, basınç düGürücü kullanılır.”

MADDE 34 – Aynı YönetmeliGin 95 inci maddesinin yedinci fıkrası aGağıdaki Gekilde deĞiGtirilmiGtir.

“(7) Geçerisinde her türlü kullanım alanı bulunan ve genel yerleGme alanlarından ayrı olarak planlanan yerleGim alanlarında yapılacak binaların taban alanları toplamının 5000 m²'den büyük olması halinde dıGı hidrant sistemi yapılması mecburidir.”

MADDE 35 – Aynı YönetmeliGin 96 ncı maddesinin ikinci fıkrasının (b), (c) ve (d) bentleri ile beÇinci fıkrası aGağıdaki Gekilde deĞiGtirilmiGtir.

“b) Yapı yüksekliği 51.50 m'yi geçen konutlarda,

c) Alanlarının toplamı 600 m²'den büyük olan kapalı otoparklarda ve 10'dan fazla aracın asansörle alındığı kapalı otoparklarda,

d) Toplam alanı 2000 m²'nin üzerinde olan katlı mağazalarda, alıÇveriÇ, ticaret ve eğlence yerlerinde,” “(5) Yağmurlama sistemi tasarımının TS EN 12845'e göre yapılması gerekir. Yağmurlama bağlıklarının yerleGtirilmesi, kullanım alanının tehlike sınıfı ve yağmurlama bağlığının koruma alanı dikkate alınarak yapılır. DüGük Tehlike ve Orta Tehlike-1 kullanım alanlarında, bir adet standart yağmurlama bağlığı en çok 21 m² alanı koruyacak Gekilde yerleGtirilebilir.”

MADDE 36 – Aynı YönetmeliGin Yedinci Kısımının Dördüncü Bölümünün bağlığı “TaÇınabilir Söndürme Cihazları” olarak deĞiGtirilmiGtir.

MADDE 37 – Aynı YönetmeliGin 99 uncu maddesi bağlığı ile birlikte aGağıdaki Gekilde deĞiGtirilmiGtir.

“TaÇınabilir söndürme cihazları

MADDE 99- (1) TaÇınabilir söndürme cihazlarının tipi ve sayısı, mekânlarda var olan durum ve risklere göre belirlenir. Buna göre;

- a) A sınıfı yangın çıkması muhtemel yerlerde, öncelikle çok maksatlı kuru kimyevi tozlu veya sulu,
- b) B sınıfı yangın çıkması muhtemel yerlerde, öncelikle kuru kimyevi tozlu, karbondioksitli veya köpüklü,
- c) C sınıfı yangın çıkması muhtemel yerlerde, öncelikle kuru kimyevi tozlu veya karbondioksitli,
- ç) D sınıfı yangın çıkması muhtemel yerlerde, öncelikle kuru metal tozlu,

söndürme cihazları bulundurulur. Hastanelerde, huzurevlerinde, anaokullarında ve benzeri yerlerde sulu veya temiz gazlı söndürme cihazlarının tercih edilmesi gerekir.

(2) DüGük tehlike sınıfında her 500 m², orta tehlike ve yüksek tehlike sınıfında her 250 m² yapı inÇaat alanı için 1 adet olmak üzere, uygun tipte 6 kg'lık kuru kimyevi tozlu veya eÇdeğeri gazlı yangın söndürme cihazları bulundurulması gerekir.

(3) Otoparklarda, depolarda, tesisat dairelerinde ve benzeri yerlerde ayrıca tekerlekli tip söndürme cihazı bulundurulması mecburidir.

(4) Söndürme cihazları dıÇarıya doğru, geçiÇ boğluklarının yakınına ve dengeli dağıtılarak, görülebilecek Gekilde iÇaretlenir ve her durumda kolayca girilebilir yerlere, yangın dolaplarının içine veya yakınına yerleGtirilir. Söndürme cihazlarına ulaÇma mesafesi en fazla 25 m olur. Söndürme cihazlarının, kapı arkasında, yangın dolapları hariÇ kapalı dolaplarda ve derin duvar girintilerinde bulundurulmaması ve ısıtma cihazlarının üstüne veya yakınına konulmaması gerekir. Ancak, herhangi bir sebeple söndürme cihazlarının doğrudan görünmesini engelleyen yerlere konulması halinde, yerlerinin uygun fosforlu iÇaretler ile gösterilmesi Garttır.

(5) TaÇınabilir söndürme cihazlarında söndürücünün duvara bağlantı asma halkası duvardan kolaylıkla alınabilecek Gekilde yerleGtirilir ve 4 kg'dan daha ağır ve 12 kg'dan hafif olan cihazların zeminden olan yüksekliği yaklaÇık 90 cm'yi aÇmayacak Gekilde montaj yapılır.

(6) Arabalı yangın söndürme cihazlarının TS EN 1866 ve diğer taÇınabilir yangın söndürme cihazlarının TS 862- EN 3 kalite belgeli olması Garttır.

(7) Yangın söndürme cihazlarının periyodik kontrolü ve bakımı TS ISO 11602-2 standardına göre yapılır. Söndürme cihazlarının bakımı yapan üreticinin veya servis firmalarının dolun ve servis yeterlilik belgesine sahip olması gerekir. Servis veren firmalar, istenildiğinde müÇterilerine belgelerini göstermek zorundadır. Söndürme cihazlarının standartlarda belirtilen hususlar doğrultusunda yılda bir kez yerinde genel kontrolleri yapılır ve dördüncü yılın sonunda içindeki söndürme maddeleri yenilenecek hidrostatik testleri yapılır. Cihazlar dolun için alındığında, söndürme cihazlarının buldukları yerleri tehlike altında bırakmamak için, servisi yapan firmalar, bakıma aldıkları yangın söndürme cihazlarının yerine, aldıkları söndürücü cihazın özelliğinde ve aynı sayıda kullanıma hazır yangın söndürme cihazlarını geçici olarak bırakmak zorundadır.

(8) Binalara konulacak yangın söndürme cihazlarının cinsi, miktarı ve yerlerinin belirlenmesi konusunda, gerekirse mahalli itfaiye teÇkilatının görüğü alınabilir.”

MADDE 38 – Aynı YönetmeliGin 103 üncü maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesi aGağıdaki Gekilde deĞiGtirilmiGtir.

“Tehlikeli maddelerin depolandığı ve üretildiği yerlerde aGağıda belirtilen hususlara uyulması mecburidir.” **MADDE 39** – Aynı YönetmeliGin 104 üncü maddesinin dördüncü fıkrası aGağıdaki Gekilde deĞiGtirilmiGtir. “(4) Katları farklı amaçlarla kullanılan çok katlı binalarda veya pasajlarda av malzemesi satılabilmesi için; satıÇ yerinin zemin katında olması, sokaktan doğrudan giriÇinin bulunması, binanın diğer bölümleri ile bağlantısının bulunmaması ve duvarları yangına en az 180 dakika dayanıklı olması Garttır.”

MADDE 40 – Aynı YönetmeliGin 107 nci maddesinin üçüncü fıkrasının (a) bendi aGağıdaki Gekilde deĞiGtirilmiGtir.

“a) Yeraltı depolama tanklarının en üst yüzeyinin toprak seviyesinden en az 300 mm aGağıda kalacak Gekilde olması Garttır.”

MADDE 41 – Aynı YönetmeliGin 108 inci maddesinin altıncı fıkrası aGağıdaki Gekilde deĞiGtirilmiGtir.

“(6) Perakende satıÇ yerleri en az 120 dakika yangına dayanıklı binalarda kurulum ve bir baÇka iÇyeri veya konut ve benzeri yerlere ahÇap kapı veya ahÇap veya madeni çerçevesiz camekân bölme ile irtibatlı olamaz. İÇayet bölme gerekli ise en az 90 dakika yangına dayanıklı malzemeden yapılması Garttır. Binalardaki giriÇ ve çıkıÇ kapılarının, pencerelerin ve panjurların-basınÇ karÇısında dıÇarıya doğru açılması ve tehlike anında bina içinde bulunanların kolayca kaçabilmelerini veya tahliye edilebilmelerini sağlayacak biçimde yapılması gerekir.”

MADDE 42 – Aynı YönetmeliGin 110 uncu maddesinin birinci, ikinci ve üçüncü fıkraları aGağıdaki Gekilde deĞiGtirilmiGtir.

“(1) LPG ikmal istasyonlarında emniyet mesafeleri bakımından Ek-13'te yer alan uzaklıklara, diğer güvenlik tedbirleri bakımından ise ilgili yönetmelik ve standartlara uyulur.

(2) LPG ikmal istasyonlarındaki tanklar yeraltında tesis edilir.

(3) Dispenser ile trafik yolu arasında giriÇ-çıkıÇ kısmı hariÇ en az 50 cm yüksekliğinde sabit korugan yapılır. Dispenser ve tank sahasına, yerden en fazla 20 cm yüksekte, kıvılcım güvenliği (Muhtemel Patlayıcı Ortam -ATEX- Belgeli, ex-proof), en az birer LPG algılayıcısı olan sesli veya ıÇıklı gaz dedektörü ve alarm sistemi konulur. Gaz kaÇağı olması hâlinde, alarm sisteminin tesisin yangın söndürme ve aydınlatma sistemi haricinde bütün elektriğini kesebilmesi gerekir.”

MADDE 43 – Aynı YönetmeliGin 111 inci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinin (1) ve (2) numaralı alt bentleri, (b) bendinin (2) ve (6) numaralı alt bentleri ve (ç) bendinin (1) numaralı alt bendi aGağıdaki Gekilde deĞiGtirilmiGtir.

“1) Tank etrafında çukur zemin, foseptik ve benzerleri bulunamaz.

2) Yerüstü tankları en az 3 m ve yeraltı tankları en az 1 m uzaklıktan itibaren tel örgü veya çit ile çevrilir ve bu mesafeler içerisinde ot ve benzeri kolay yanabilir maddeler bulundurulmaz.”

“2) Gaz kaçaklarına karşı patlama ve kıvılcım güvenli gaz algılama sistemi (Muhtemel Patlayıcı Ortam -ATEX- Belgeli, ex-proof) yapılır.”

“6) Yerüstü tank boru ve dispenserlerin topraklamalarının uygun olması, tank ve dispenser bölgesinde statik topraklama penseleri bulunması gerekir.”

“1) Statik topraklama ölçümleri, yılda en az 1 defa yetki belgeli uzman kişi ve kuruluşlar tarafından yapılır ve sonuçları dosyalanır. Yaylı emniyet valflerinin hidrostatik testleri, 5 yılda bir yapılır. Tankların hidrostatik testleri ise 10 yılda bir yapılır. Türk Standartlarında ve Avrupa Standartlarında belirtilen hidrostatik test alternatifi olan test ve kontrol yöntemleri de uygulanabilir.”

MADDE 44 – Aynı Yönetmeliğin 112 nci maddesinin birinci fıkrasının (j) bendi aÇağıdaki Çekilde değiğtirilmiğtir. “j) Birinci ve ikinci derece deprem bölgelerinde bulunan otel ve motel gibi konaklama tesisleri, toplanma amaçlı binalar, sağlık, eğitim, ticaret ve sanayi binaları ile yüksek binaların ana giriğinde, sarsıntı olduğunda gaz akığını kesen tertibat, gaz dağıtım Đirketi veya yetkili kıldığı kuruluş tarafından yaptırılır ve belediye gaz dağıtım Đirketi tarafından kontrol edilir. Gaz akığını kesen tertibat herhangi bir nedenle gaz akığını kestiği takdirde kesilen gazın tekrar açılması için bir bedel talep edilemez.”

MADDE 45 – Aynı Yönetmeliğin 120 nci maddesinin ikinci fıkrasının (b) bendi aÇağıdaki Çekilde değiğtirilmiğtir. “b) Tankların meskun yerlere olan uzaklığı ile kendi aralarındaki uzaklık için Ek-12/C’deki değerler esas alınır.” **MADDE 46** – Aynı Yönetmeliğin 122 nci maddesinin birinci ve ikinci fıkraları aÇağıdaki Çekilde değiğtirilmiğtir. “(1) Yanıcı sıvıların depolandığı, doldurulduğu ve nakledildiği tesislerin, yeterli yangın önleme sistemleri ile donatılması, bu sistemlerin daima kullanıma hazır olacak Çekilde tutulması ve bakımlarının yapılması gerekir. Gerekli düzen, deponun durumuna göre sabit, hareketli veya kısmen hareketli olabilir. Söndürücü olarak, özellikle köpük, karbondioksit, kuru kimyevi toz ve su kullanılabilir.

(2) Yağmurlama tesisatının, bir tank yangınında, komĐu tankın ısınarak tutuğmasını ve patlamasını önleyecek kapasitede olması gerekir.”

MADDE 47 – Aynı Yönetmeliğin 138 inci maddesinin birinci fıkrası aÇağıdaki Çekilde değiğtirilmiğ ve üçüncü fıkrası yürürlükten kaldırılmıÇtır.

“(1) Mevcut yapılardan bu Yönetmeliğin yürürlüğe girmesinden sonra kullanım amacı değiğtirilerek, bedensel veya zihinsel bir hastalığın veya yetersizliğin tedavisinin veya bakımının yapıldığı veyahut küçük çocuklar, nekahet hâlindeki kiÇiler veya bakıma muhtaç yağlıların bakımları için kullanılan sağlık amaçlı bina ve tesisler ile yatılı sağlık kuruluşları, anaokulları, kreğler, çocuk kulüpleri, ilköğretim okulları, yetiğtirme yurtları, eğlence yerleri ve konaklama amaçlı olarak kullanılacak bina ve tesisler ile tehlikeli maddelerin bulundurulacağı binalar dıÇında kalan mevcut yapılar hakkında bu Kısım hükümleri uygulanır.”

MADDE 48 – Aynı Yönetmeliğin 139 uncu maddesi bağlığı ile birlikte aÇağıdaki Çekilde değiğtirilmiğtir.

“Mevcut yapılardan kullanım amacı değiğtirilenler hakkında uygulanacak hükümler

MADDE 139- (1) Mevcut yapılardan bu Yönetmeliğin yürürlüğe girmesinden sonra kullanım amacı değiğtirilenlerden 138 inci maddenin birinci fıkrasında sayılanlar hakkında bu Yönetmeliğin diğer kısımlarında belirtilen hükümler uygulanır.”

MADDE 49 – Aynı Yönetmeliğin 141 inci maddesine aÇağıdaki fıkra eklenmiğtir.

“(2) Mevcut yapılarda ilâve çıkıÇ veya kaçıÇ merdiveni gerektiğinde, muvafakat alınması ve ilâve kat yapılmaması kaydıyla komĐu parsel veya bina ile birlikte ortak çözümler üretilebilir.”

MADDE 50 – Aynı Yönetmeliğin 146 ncı maddesinin üçüncü fıkrasının birinci cümlesi aÇağıdaki Çekilde değiğtirilmiğtir.

“Mevcut yapılarda, katta bulunan kullanıcı sayısının 50 kiğiyi geçmemesi Çartıyla, aÇağıda belirtilen özellikteki çıkığlar, ikinci kaçıÇ yolu olarak kabul edilir.”

MADDE 51 – Aynı Yönetmeliğin 149 uncu maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi aÇağıdaki Çekilde değiğtirilmiğtir.

“a) Yapı yüksekliği 30.50 m’den fazla olan konut harici mevcut binalarda, lobi, koridor ve hol gibi bir kullanım alanından geçilmeden kaçıÇ merdivenine doğrudan girildiği takdirde merdiven içinde basınçlandırma yok ise yangın güvenlik holü bakımından 34 üncü madde uygulanır.”

MADDE 52 – Aynı Yönetmeliğin 154 üncü maddesinin altıncı fıkrası aÇağıdaki Çekilde değiğtirilmiğtir.

“(6) Yataklı sağlık hizmeti amaçlı binalarda, huzurevlerinde, anaokulu ve ilköğretim okullarında ve bir kattaki kullanıcı sayısı 50 kiğiyi geçen eğlence yerlerinde dairesel merdivene izin verilmez.”

MADDE 53 – Aynı Yönetmeliğin 156 ncı maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi aÇağıdaki Çekilde değiğtirilmiğtir.

“b) Toplama açık mekân olarak kullanılan bodrum katlarda kullanıcı sayısının 25 kiğiyi, doğrudan dığarı çıkığı olan bodrum katlarda ise 50 kiğiyi geçmesi.”

MADDE 54 – Aynı Yönetmeliğin 159 uncu maddesi bağlığı ile birlikte aÇağıdaki Çekilde değiğtirilmiğtir.

“Kullanım özelliklerine göre binalarda kaçıÇ merdiveni ve çıkığlar

MADDE 159 - (1) Fabrika, imalathane, mağaza, dükkân, depo, büro binaları, ayakta tedavi merkezleri, müze, serĐi salonları ve benzeri yerlerde en az 2 bağımsız kaçıÇ merdiveni veya baÇka çıkığların sağlanması gerekir. Ancak; a) Yapı yüksekliğinin 21.50 m’den az olması,

b) Bir kattaki kullanıcı sayısının 50 kiğiden az olması,

c) Bütün katlarda en fazla kaçıÇ uzaklığının Ek-14’teki uzaklıklara uygun olması,

ç) Yapımda yanmaz ürünler kullanılmığ olması,

d) Đmalat ve depolamada kolay alevlenici ve parlayıcı maddeler kullanılmaması, Çartlarının hepsinin birlikte gerçekleştirilmesi hâlinde tek kaçıÇ merdiveni yeterlidir.

(2) Parlayıcı, patlayıcı, kolay alevlenici ve tehlikeli maddeler ile imalat, üretim ve depolama iğlemlerinin yapılmadığı ve yapı yüksekliği 30.50 m’den fazla olmayan sanayi sitelerinde;

a) Sitenin dıÇ cephesinde düzenlenmiğ ve herhangi bir bölümüne yanlardan yatay uzaklık olarak 1.8 m içerisinde kapı ve pencere gibi korunumsuz duvar boğluğu bulunmayan,

b) Birbirlerinden binanın köğegen uzunluğunun en az yarısı kadar uzaklıkta konumlandırılmığ ve kullanıcı yükü en yoğun bir kata göre hesaplanmığ geniğliğe sahip, iç ve dıÇ kaçıÇ merdivenleri ve dıÇ cephede düzenlenen araç rampaları, iki yönlü kaçıÇ mesafelerini sağlamaları kaydıyla kaçıÇ merdiveni olarak kabul edilir.”

MADDE 55 – Aynı Yönetmeliğin 160 ncı maddesinin dördüncü fıkrasının birinci cümlesi aÇağıdaki Çekilde değiğtirilmiğtir.

“Bina yüksekliği 30.50 m’den yüksek konut harici bütün binalarda ve 51.50 m’den yüksek konutlarda kullanılan asansörlerde aÇağıdaki esaslar aranır.”

MADDE 56 – Aynı Yönetmeliğin 161 inci maddesi aÇağıdaki Çekilde değiğtirilmiğtir.

“MADDE 161- (1) Mevcut yapılarda uyarı sistemi için 75 inci madde uygulanır.

(2) 75 inci maddenin algılama sistemine ilişkin hükümleri, mevcut yapılardan konaklama amaçlı binalar, kurum binaları, büro binaları, mağazalar, çarşılar ve toplanma amaçlı yapılar hakkında da uygulanır.”

MADDE 57 – Aynı Yönetmeliğin 164 üncü maddesinin ikinci fıkrası aÇağıdaki Çekilde değiğtirilmiğtir.

“(2) Yüksek binalar ile toplam kapalı kullanım alanı 2000 m²’den büyük imalathane, atölye, depo, konaklama, sağlık ve toplanma amaçlı binalar ile eğitim binalarında, alanlarının toplamı 1000 m²’den büyük olan kapalı otoparklarda ve ısı kapasitesi 500 kW’ın üzerindeki kazan dairelerinde yangın dolabı yapılması zorunludur.”

MADDE 58 – Aynı Yönetmeliğin 165 inci maddesinin birinci fıkrasının (b), (c) ve (e) bentleri aÇağıdaki Çekilde değiğtirilmiğtir.

“b) Yapı yüksekliği 51.50 m’yi geÇen büro binalarında,

c) Toplam alanı 1000 m²’den fazla olan kapalı otoparklar ile 10’den fazla aracın asansörle alındığı kapalı otoparklarda,”

“e) Aksi belirtilmedikÇe, birden fazla katlı binalardaki, kolay alevlenen madde bulundurulan ve toplam kapalı alanı, bodrum katlarda 2000 m² ve diğer katlarda 4000 m²’den fazla olan depolarda.”

MADDE 59 – Aynı Yönetmeliğe 167 nci maddeden sonra gelmek üzere “Tarihi Yapılar” bağlığı altında “Onbirinci Kısım” olarak aÇağıdaki maddeler eklenmiğ ve mevcut “Onbirinci Kısım”, “Onikinci Kısım” olarak değiğtirilmiğtir.

“Tarihi yapı

MADDE 167/A - (1) Bu Yönetmeliğin uygulanmasında 21/7/1983 tarihli ve 2863 sayılı Kùltür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu kapsamında korunması gerekli kùltür varlığı olarak tescil edilen yapılar tarihi yapı olarak kabul edilir.

Tarihi yapılarda alınacak yangın tedbirlerinde uyulacak ilkeler

MADDE 167/B - (1) Tarihi yapılarda, yangına karĐı güvenlik tedbirleri alınırken;

a) Yapılacak tesisatlara ilişkin olarak, Kùltür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulunun görüğünün alınması,

b) Alınacak yangın tedbirlerinde tarihi yapının korunmasının esas olması ve algılama ve söndürme tesisatı gibi yangından koruma tesisatlarının yapının özelliğine uygun olarak, yapıya fiziki ve görsel bakımdan zarar vermeyecek Çekilde kurulması, ilkeleri gözetilir.

Tarihi yapılara ilişkin uygulama

MADDE 167/C- (1) Bu Kısımda aksi belirtilmedikÇe, tarihi yapıların yangından korunması hakkında, bu Yönetmeliğin Onuncu Kısım hükümleri uygulanır.

(2) TaÇıyıcı kolonları ve ana kiriğleri aHÇap olan tarihi binaların zemin katı haricindeki katları, yataklı sağlık hizmeti, huzurevi, bakımevi, anaokulu, ilköğretim okulu ve öğrenci yurdu olarak kullanılamaz.

(3) Tarihi yapı dâhilinde yapılacak tadilat veya tamiratlarda, yapının aslına sadık kalmak maksadıyla yapının inÇasında kullanılmığ olan malzemelerin aynısı veya benzeri kullanılabilir.

(4) Bir kattan fazla katı olan topluma açık tarihi yapılarda, taÇıyıcı kolonların aHÇap olması durumunda ana taÇıyıcıların restorasyon sırasında yangına en az 90 dakika dayanıklı olacak Çekilde yalıtılması gerekir.

(5) Tarihi yapılardaki kaÇıÇ merdivenlerine, koridor, hol, lobi veya benzeri ortak hacimlerden geÇilerek ulaÇılması hâlinde yangın güvenlik holü zorunlu değildir.

(6) Merdivenlerden sayı olarak yarısının korunmuÇ olması durumunda, yapının yüksekliğine bakılmaksızın, diğer korunumsuz merdivenler kaÇıÇ yolu olarak kabul edilerek, iki yönde kaÇıÇ mesafesi uygulanır ve dairesel merdivenler kabul edilir.

(7) Bir kattaki kullanıcı sayısının 100 kiğiyi geÇmesi hâlinde, kaÇıÇ kapıları panik kollu bir düzenek ile kaÇıÇ doğrultusunda açılacak Çekilde değiğtirilir veya yapının kullanımı sırasında bir görevli bulundurulur.

(8) Tarihi yapının aHÇap kısımlarında kullanılan elektrik kablolarının yangına en az 60 dakika dayanıklı olması ve Çelik boru içerisinden geÇirilmesi gerekir. Buat ve kasaların yanmaz malzemenle yapılması Çarttır.

(9) aHÇap yapılarda, aHÇap malzemenin korunması veya boyanması için kolay yanıcı ve parlayıcı özelliği olan maddeler kullanılamaz.

(10) Tarihi yapılarda, ayrı yangın kompartımanı oluğturulmadan kolay alevlenici, parlayıcı ve patlayıcı madde bulundurulamaz.”

MADDE 60 – Aynı Yönetmeliğin 169 uncu maddesinin ikinci fıkrası aÇağıdaki Çekilde değiğtirilmiğtir.

“(2) Belediyeler de dahil olmak üzere, kapsama dahil kurum ve kuruluğlar, bu Yönetmeliğin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bu Yönetmeliği uygulamak zorunda olup bu Yönetmeliğe aykırı veya bu Yönetmelikte öngörölen tedbirleri daha ağırlaÇtıran ve uygulanamaz hale getiren düzenlemede bulunamazlar.”

MADDE 61 – Aynı Yönetmeliğin 40 ıncı maddesinin üçüncü fıkrası ile 140 ıncı maddesinin birinci fıkrası yürürlükten kaldırılmıÇtır.

MADDE 62 – Aynı Yönetmeliğin eki “Ek-1/A Düşük Tehlike Kullanım Alanları” tablosu aÇağıdaki Çekilde değiğtirilmiğtir.

“Ek-1/A Düşük Tehlike Kullanım Alanları

Düşük yangın yüküne sahip, düşük yanabilirliği olan ve yangına karĐı direnci en az 30 dakika olan 126 m²’den büyük bölümü olmayan mekânlar. Okullar ve diğer eğitim kurumları (belirli alanları*), bürolar (belirli alanları*), hapishaneler

* Kullanım alanları, Ek-1/B ve Ek-1/C kapsamına girmeyen alanlar.

MADDE 63 – Aynı Yönetmeliğin eki “Ek-1/B Orta Tehlike Kullanım Alanları” tablosu aÇağıdaki Çekilde değiğtirilmiğtir.

“Ek-1/B Orta Tehlike Kullanım Alanları

KULLANIM TÜRÜ	Orta Tehlike -1	Orta Tehlike -2	Orta Tehlike -3	Orta Tehlike -4
Cam ve seramikler			Cam fabrikaları	
Kimyasallar	Çimento iÇleri	Fotoğraf laboratuvarları, fotoğraf film fabrikaları	Boyama iğlemleri, sabun fabrikaları	Mum ve balmumu fabrikaları, kibrit fabrikaları, boyahaneler

Mühendislik	Metal levha üretimi	Otomotiv fabrikaları, tamirhaneleri	Elektronik fabrikaları, buzdolabı ve çamaşır makinesi fabrikaları	
Yiyecek ve içecekler	Mezbahalar, mandıralar	Fırınlara, bisküvi, çikolata, Gekerleme imalathaneleri, bira fabrikaları	Hayvan yemi fabrikaları, meyve kurutma, suyu çıkarılmıŷ sebze ve çorba fabrikaları, Geker imalathaneleri, tahıl değirmenleri	Alkol damıtma
Çeŷitli	Hastaneler, oteller, konutlar, lokantalar, kütüphaneler (kitap depoları hariç), okullar, bürolar	Fizik laboratuvarları, çamaşırhaneler, otoparklar, müzeler	Radyo ve televizyon yayınevleri, tren istasyonları, tesisat odaları	Sinemalar, tiyatrolar, konser salonları, tütün fabrikaları
Kâğıt			Cilthaneler, mukavva fabrikaları, kâğıt fabrikaları, baskı iŷleri ve matbaalar	Atık kâğıt iŷletmeleri
Lastik ve plastik			Kablo fabrikaları, plastik döküm ve	Halat fabrikaları
			plastik eŷya (köpük plastik hariç), kauçuk eŷya fabrikaları, sentetik lif (akrilik hariç) fabrikaları Vulkanize fabrikaları	
Dükkanlar ve ofisler	Bilgisayara veri iŷleme ofisleri (veri saklama odaları, hariç)		Büyük mağazalar Alıŷveriŷ merkezleri	Sergi salonları
Tekstiller ve konfeksiyon		Deri eŷya fabrikaları	Halı fabrikaları (kauçuk ve köpük plastik hariç), kumaŷ ve giysi fabrikaları, fiber levha fabrikaları, ayakkabı imalathaneleri, triko (örgü), ev tekstili (bez) fabrikaları, yatak, ŷilte fabrikaları (köpük plastik hariç), dikim ve dokuma atölyeleri, yün ve yünlü kumaŷ atölyeleri	Pamuk iplikhanesi, keten ve kenevir hazırlama tesisleri

Kereste ve tahta			AhÇap iÇleri fabrikaları, mobilya fabrikaları (köpük plastikler hariç), mobilya mağazaları, koltuk, kanepeler ve benzeri döÇemelerinin (plastik köpük hariç) imalathaneleri	Odun talaÇı fabrikaları, yonga levha fabrikaları, kontrplak levhaları
Orta Tehlike-1 ve Orta Tehlike-2 kullanım alanlarında boyama iÇlemi ve benzeri yüksek yangın yüküne sahip alanlar var ise kullanım alanları Orta Tehlike-3 olarak değerlendirilir.				

MADDE 64 – Aynı Yönetmeliğin eki “Ek-2/Ç Yapı Malzemelerinin TS EN 13501-1’e göre yangıncılık sınıfları” tablosu bağlığı ile birlikte aÇağıdaki Ğekilde değiğtirilmiğtir.

DöÇmeler Dığındaki Yapı Malzemeleri Ğin Yangıncılık Sınıfları		
Malzemenin Yangıncılık Özelliği	TS EN 13501-1 ⁽²⁾	
Hiç Yanmaz	A1	
Zor Yangıcı	A2 - s1, d0	
Zor Alevlenici	B, C - s1, d0	
	A2 - s2, d0 A2, B, C - s3, d0	
	A2, B, C - s1, d1 A2, B, C - s1, d2	
(en az)	A2, B, C - s3, d2	
Normal Alevlenici	D - s1, d0 D - s2, d0 D - s3, d0 E	
	D - s1, d2	
	D - s2, d2 D - s3, d2	
(en az)	E - d2	
Kolay Alevlenici	F	
DöÇeme Malzemeleri Ğin Yangıncılık Sınıfları		
Malzemenin Yangıncılık Özelliği	TS EN 13501-1’e göre ⁽²⁾	
Hiç Yanmaz	A1 _{FL}	
Zor Yangıcı	A2 _{FL} - s1	
Zor Alevlenici	B _{FL} - s1	
(en az)	C _{FL} - s1	
Normal Alevlenici	A2 _{FL} - s2 B _{FL} - s2 C _{FL} - s2 D _{FL} - s1 D _{FL} - s2	
	(en az)	E _{FL}
	Kolay Alevlenici	F _{FL}
	Çatı kaplamaları Ğin Yangıncılık Sınıfları	
Malzemenin Yangıncılık Özelliği	TS EN 13501-5’e göre ⁽²⁾	
DıÇ Alev Yayılımına Dayanımlı	B _{ROOF}	
Yangıncılık Sınıfı B_{ROOF} çatı kaplaması malzemeleri		
Test edilmesine gerek olmadan “DıÇ yangın performansı” özelliklerinin tüm gerekliliklerini karĐılayan B _{ROOF} çatı kaplaması terimi, çatı teğkilinde en üst tabakayı oluğturan ürünü tanımlamak için kullanılır.		
Arduvazlar: Doğal arduvazlar, suni arduvazlar	Ek-2/C sınırlamalarına uygun	

Kiremitler: TaÇ, beton, kil, seramik veya çelik çatı kiremitleri	Ek-2/C sınırlamalarına uygun. Herhangi dıÇ kaplamasının inorganik olması veya PCS (Brüt Kalori Değeri) $\leq 4\text{MJ/m}^2$ veya kütlesinin $\leq 200\text{ g/m}^2$ olması
Çimento esaslı elyafı levhalar: Düz ve profilli tabakalar, arduvazlar	Ek-2/C sınırlamalarına uygun veya PCS (Brüt Kalori Değeri) $\leq 4\text{MJ/m}^2$ olması
Profilli metal tabakalar: Alüminyum, alüminyum alaÇım, bakır, bakır alaÇım, çinko, çinko alaÇım, kaplanmamıÇ çelik, paslanmaz çelik, galvanize çelik, halka sac kaplanmıÇ çelik, vitrikiye emaye çelik	Kalınlık $\geq 0.4\text{ mm}$, herhangi bir dıÇ kaplamasının inorganik olması veya PCS (Brüt Kalori Değeri) $\leq 4\text{MJ/m}^2$ veya kütlesinin $\leq 200\text{ g/m}^2$ olması
Yassı metal tabakalar: Alüminyum, alüminyum alaÇım, bakır, bakır alaÇım, çinko, çinko alaÇım, kaplanmamıÇ çelik, paslanmaz çelik, galvanize çelik, halka sac kaplanmıÇ çelik, vitrikiye emaye çelik	Kalınlık $\geq 0.4\text{ mm}$, herhangi dıÇ kaplamasının inorganik olması veya PCS (Brüt Kalori Değeri) $\leq 4.0\text{ MJ/m}^2$ veya kütlesinin $\leq 200\text{ g/m}^2$ olması gerekir.)
Normal kullanımda yan sütunda listelenen inorganik örtülerle tamamen kaplanması amaçlanan malzemeler	En az 50 mm kalınlığında veya $\geq 80\text{ kg/m}^2$ kütlede gevÇek serimli çakıl (agrega büyüklüğü en az 4 mm en fazla 32 mm), En az 30 mm kalınlığında kum/çimento Çap, en az 40 mm kalınlığında dökme suni taÇ veya mineral altyüzeyler
<p>(1) Bu tablolar, TS EN 13501-1'e göre malzemelerin yangınlık sınıflarını göstermektedir. TS 1263'de verilmiÇ olan yangınlık sınıflarına sahip yapı malzemelerinin, TS EN 13501-1'de verilen yangınlık sınıflarına denkliğı için, söz konusu yapı malzemelerinin TSE EN 13501-1'de belirtilmiÇ olan ilgili sınıfa ait test standartları Çartlarını sağlaması gerekir.</p> <p>(2) Yapı Malzemeleri Yönetmeliğı (89/106/EEC) kapsamında, Avrupa Birliğı Komisyonunun ilgili kararları ile ortaya konulmuÇ, uyumlaÇtırılmıÇ standartlara tabi yapı malzemelerinin uyacakları Avrupa Sınıflarıdır.</p>	

MADDE 65 – Aynı Yönetmeliğın eki "Ek-3/C Bina Kullanım Sınıflarına Göre Yangına Dayanım (Direnc) Süreleri" tablosu aÇağıdaki Çekilde değıÇtirilmiÇtir.

"Ek-3/C Bina Kullanım Sınıflarına Göre Yangına Dayanım (Direnc) Süreleri

Bina Kullanım Sınıfları	Yapı Elemanlarının Yangına Dayanım Süreleri (dak)					
	Bodrum Katlar ⁽¹⁾ (üstündeki döÇeme dahil)		GiriÇ veya Üst Katlar			
	Bodrum Kat(ların) Derinliğı*(m)		Bina Yüksekliğı (m)			
	10 m'den fazla	10 m'den az	5 m'den az	21,50 m'den az	30,50 m'den az	30,50 m'den fazla
a) Bir ve Ğki 1. Konutlar Ailelik Evler	---	30 ⁽²⁾	30	60	---	---
b) Apartmanlar	90	60	30 ⁽²⁾	60	90	120
2. Konaklama Amaçlı Binalar - yağmurlama sistemi yok	90	60	60	60	90	Ğzin verilmez
- yağmurlama sistemli	60	60	30 ⁽²⁾	60	60	120 ⁽³⁾
3. Kurumsal Binalar - yağmurlama sistemi yok	90	60	60	60	90	Ğzin verilmez
- yağmurlama sistemli	90	60	30 ⁽²⁾	60	90	120 ⁽³⁾
4. Büro Binaları - yağmurlama sistemi yok	90	60	30 ⁽²⁾	60	90	Ğzin verilmez
- yağmurlama sistemli	60	60	30 ⁽²⁾	30 ⁽²⁾	60	120 ⁽³⁾

5. Ticaret Amaçlı Binalar - yağmurlama sistemi yok	90	60	60	60	90	Ğzin verilmez 120 ⁽³⁾
- yağmurlama sistemli	60	60	30 ⁽²⁾	30 ⁽²⁾	60	
6. Endüstriyel Yapılar - yağmurlama sistemi yok	120	90	60	90	120	Ğzin verilmez 120 ⁽³⁾
- yağmurlama sistemli	90	60	30 ⁽²⁾	60	90	
7. Toplanma Amaçlı Binalar - yağmurlama sistemi yok	90	60	60	60	90	Ğzin verilmez 120 ⁽³⁾
- yağmurlama sistemli	60	60	30 ⁽²⁾	60	60	
8. Depolama Amaçlı Tesisler a) Depolar - yağmurlama sistemi yok	120	90	60	90	120	Ğzin verilmez 120 ⁽³⁾
- yağmurlama sistemli	90	60	30 ⁽²⁾	60	90	
b) Otopark - açık otoparklar	---	---	15 ⁽²⁾⁽⁴⁾	15 ⁽²⁾⁽⁴⁾	15 ⁽²⁾⁽⁴⁾	60 120 ⁽³⁾
- diğer otoparklar	90	60	30 ⁽²⁾	60	90	
* Binanın en alt bodrum kat döğemesi ile zemin kat döğemesi arasındaki mesafe.						
(1) Bir bodrumun üstündeki döğeme (veya birden fazla bodrum var ise en üstteki bodrumun üstündeki döğeme), eğer giriğ ve üst katlar için olan yangına dayanım süreleri daha fazla ise o hükümleri sağlamalıdır.						
(2) Binaları ayıran yangın kompartıman duvarları için en az 60 dakikaya yükseltilir.						
(3) Taçyıcı sistemin bir bölümünü teşkil etmeyen elemanlar için 90 dakikaya düşürülebilir.						
(4) Acil kaçığı oluşturan elemanlar için 30 dakikaya yükseltilir.						

MADDE 66 – Aynı Yönetmeliğın eki “Ek-4 Binalarda En Fazla Kompartıman Alanları” tablosu ağığıdaki şekilde değığtirilmiğtir.

“Ek-4 Binalarda En Fazla Kompartıman Alanları

Bina kullanım sınıfları		En fazla kompartıman alanı (m ²)	
1	Konutlar	sınırsız	
2	Konaklama	4000 ⁽¹⁾	
3	Kurumsal Binalar	Sağlık hizmeti amaçlı binalar	1500 ⁽¹⁾
		Eğitim tesisleri	6000 ⁽²⁾
4	Büro Binaları	8000 ⁽¹⁾	
5	Ticaret Amaçlı Binalar ⁽⁴⁾	2000 ⁽²⁾	
6	Toplanma Amaçlı Binalar	Yeme içme	4000 ⁽²⁾
		Eğlence	
		Müzeler ve sergi yerleri	
		Diğeri toplanma amaçlı binalar	6000 ⁽²⁾
7	Endüstriyel Yapılar	Orta Tehlike-3 ve üstü (Bkz. Ek-1)	6000 ⁽²⁾
		Orta Tehlike-1 ve Orta Tehlike-2 (Bkz. Ek-1)	15000 ⁽³⁾
8	a) Depolar	Orta Tehlike-3 ve üstü (Bkz. Ek-1)	1000 ⁽²⁾
		Orta Tehlike-1 ve Orta Tehlike-2 (Bkz. Ek-1)	5000 ⁽³⁾
	b) Kapalı Otoparklar	Sınırlama yok	

Not :

- (1) Binalarda uygun yangın kontrol sistemleri (otomatik algılama, yağmurlama sistemi, duman tahliye sistemi ve benzeri) yapılmıŒ ise kompartıman alanı 2 katına çıkarılabilir.
- (2) Binalarda uygun yangın kontrol sistemleri (otomatik algılama, yağmurlama sistemi, duman tahliye sistemi ve benzeri) yapılmıŒ ise kompartıman alanı sınırsızdır.
- (3) Bina tek katlı ise sınırlama yoktur. Binalarda uygun yangın kontrol sistemleri (otomatik algılama, yağmurlama sistemi, duman tahliye sistemi ve benzeri) yapılmıŒ ise kompartıman alanı sınırsızdır.
- (4) Sebze ve meyve halleri, balık halleri, et borsaları, metal yedek parça bulunan yerler ile benzeri yerler hariç.

MADDE 67 – Aynı Yönetmeliğın eki “Ek-5/B ıkılara Götüren En Uzun Kaı Uzaklıkları ve Birim Genilikleri” tablosunda yer alan (1) numaralı dipnot “⁽¹⁾Kolay alevlenici malzeme üretimi yapmayan endüstriyel amaçlı yapılarda tek ve iki yönlü uzaklık ’ oranında artırılabilir.” eklinde deėiştirilmiŒtir.

MADDE 68 – Aynı Yönetmeliğın eki “Ek-8 Yağmurlama Sisteminde Su Deposu En az Hacmi” tablosu aağıdaki ekilde deėiştirilmiŒtir.

“Ek-8 Yağmurlama Sisteminde Su Deposu En Az Hacmi
Ek-8/A Yağmurlama Sistemi, Yangın Dolabı ve Hidrant Tasarımı Ön Hesabı çin Su Deposu En Az Hacmi

Grup	h (m): en alttaki ve en üstteki yağmurlama bağlıkları arasındaki yükseklik	Su deposu en az hacmi (m ³)
Düğük Tehlike - Islak veya ön uyarılı	$h \leq 15$	9
	$15 < h \leq 30$	10
	$30 < h \leq 45$	11
Orta Tehlike-1 - Islak veya ön uyarılı	$h \leq 15$	55
	$15 < h \leq 30$	70
	$30 < h \leq 45$	80
Orta Tehlike-1 – Kuru veya alternatif Orta Tehlike-2 - Islak veya ön uyarılı	$h \leq 15$	105
	$15 < h \leq 30$	125
	$30 < h \leq 45$	140
Orta Tehlike-2 - Kuru veya alternatif Orta Tehlike-3 - Islak veya ön uyarılı	$h \leq 15$	135
	$15 < h \leq 30$	160
	$30 < h \leq 45$	185
Orta Tehlike-3 - Kuru veya alternatif Orta Tehlike-4 - Islak veya ön uyarılı	$h \leq 15$	160
	$15 < h \leq 30$	185
	$30 < h \leq 45$	200
Orta Tehlike-4 - Kuru veya alternatif	Hidrolik Hesap kullanılır	
Yüksek Tehlike	Hidrolik Hesap kullanılır	

Ek-8/B Yağmurlama Sisteminde Tasarım Yoğunlukları

Tehlike sınıfı	Tasarım yoğunluğu mm/dak	Koruma alanı (m ²)	
		Islak veya ön etkili	Kuru veya değiğken
Düğük Tehlike	2,25	84	Orta Tehlike-1 kullanılır

Orta Tehlike-1	5,0	72	90
Orta Tehlike-2	5,0	144	180
Orta Tehlike-3	5,0	216	270
Orta Tehlike-4	5,0	360	Yüksek Tehlike-1 kullanılır
Yüksek Tehlike-1	7,7	260	325
Yüksek Tehlike-2	10,0	260	325
Yüksek Tehlike-3	12,5	260	325
Yüksek Tehlike-4	Yoğun su		
NOT: Depolama alanları ve farklı özellikteki kullanım alanları için TS EN 12845 esas alınır.			

Ek-8/C Yangın Dolapları ve Hidrant Sistemi İçin Glâve Edilecek Su Ghtiyaçları

Bina Tehlike Sınıfı	Glâve edilecek Yangın Dolabı Debisi (litre/dak)	Glâve edilecek Hidrant Debisi (litre/dak)	Süre (dak)
Düşük tehlike	100	400	30
Orta Tehlike-1-2	100	400	60
Orta Tehlike-3-4	100	1000	60
Yüksek Tehlike	200	1500	90

MADDE 69 – Aynı Yönetmeliğin eki “Ek-10 Dökme LPG Tankları Asgari Emniyet Uzaklıkları” tablosu aÇağıdaki Çekilde değiştirilmiştir.

“Ek-10 Dökme LPG Tankları Asgari Emniyet Uzaklıkları

Beher Tankın Su Hacmi m ³	Yeraltı Tankları m	Yerüstü Tankları m	Tankların Birbirinden Uzaklığı m
0.5’den az	3	3	0
0.5- 3.0	3	3	1
3.1- 10	5	7.5	1
10.1- 50	7.5	10	1
50.1-120	10	15	1.5
120.1-250	15	23	Birbirine komÇu tankların çaplarının toplamının μ^{\prime} ü
250.1- 600	15	38	
600.1- 1200	15	61	
1200.1- 5000	15	91	
5000’den büyük	15	122	

Not:

a) Yeraltı tankları için emniyet uzaklıkları tank emniyet valfi ve dolun ağzından ölçülür. Bu durumda yeraltı tankının herhangi bir kısmının binaya ve üzerinde bina yapılabilecek arsa sınırına uzaklığı 3’ m den az olmaz. b)Yerüstü tankları için emniyet uzaklıkları tankın dış yüzeyinden ölçülür.

AÇağıdaki (c) ve (d) notları sadece yerüstü tanklar için geçerlidir.

c) Tankın komÇu arsa sınırına veya ana trafik yoluna sınır olan bölgesine, en az 1,5 m yüksekliğinde betonarme ve eÇdeğeri malzemeden yangına 4 saat dayanıklı duvar yapılması hâlinde, tabloda belirtilen mesafeler 1/3 oranında azaltılır.

d) Yukarıda belirtilen duvara ilave olarak tankın yarı çap seviyesinden itibaren yere bakan alt yüzeyine, ayaklar da dahil olmak üzere, yangına dayanıklı malzeme ile 2 saat ısı ve yangına karÇı yalıtım yapılması halinde, (c) maddesine göre belirlenen yeni emniyet mesafeleri 1/2 oranında azaltılır.

MADDE 70 – Aynı Yönetmeliğin eki “Ek-12/B Yanıcı ve Parlayıcı Sıvıların Bina İçinde Depolanması ⁽¹⁾” tablosunun (2) numaralı dipnotu “⁽²⁾ Yangın korunumu, yağmurlama sistemi, karbondioksit, kuru kimyevi toz veya diğeri uygun bir sistem ile sağlanır. Sınıf IA Sınıf IB sıvı toplam miktarı Ek-12/A’daki değerini aÇmaz.” Çeklinde değiştirilmiştir. **MADDE 71** – Aynı Yönetmeliğin eki “Ek-13 Akaryakıt Servis İstasyonlarında Asgari Emniyet Mesafeleri (m)” tablosu aÇağıdaki Çekilde değiştirilmiştir.

“Ek-13 Akaryakıt Servis İstasyonlarında Asgari Emniyet Mesafeleri (m)

	Akaryakıt Tankı Yeraltı ⁽¹⁾	Akaryakıt Pompası Adası	Tank Havalandırma Borusu	Tank Doldurma Ağzı	Ödari Bina ⁽²⁾	KomÇu Arsa Sınırı	Karayolu (gehirici) Sınırı	Karayolu (gehirlerarası) Arsa Sınırı	Topluma Açık Yerler ⁽³⁾	Hastane Okul Arsa Sınırı
Akaryakıt Tankı Yeraltı	0,5				2	7,5	5	15	25	50
Akaryakıt Pompası (Dispenser) Adası	0	6	6	6	6	7,5	6	6	25	50
Tank Havalandırma Borusu	0	6		1	5	5	3	6	25	50
Tank Doldurma Ağzı	0	6	1		5	5	5	6	25	50

(1) Tank dışı cidarlarından ölçülen en kısa mesafedir.

(2) İstasyonun idari, ticari ve sosyal faaliyetlerinin yürütüldüğü, istasyona ait makine ve donanımların bakımlarının yapıldığı, istasyonun ihtiyacı olan, elektrik, basınçlı hava ve su temin ünitelerinin bulunduğu yapılardan meydana gelen idari binalarda bodrum katı bulunamaz. Bu Yönetmeliğin yürürlüğe girdiği tarihten önce inşa edilmiş istasyonlarda bodrum kat mevcut ise bodrum kat girişi ve bodrum katın herhangi bir açıklığı havalandırma borusu çıkışı ucu, doldurma ağzı, tank ve dağıtım birimleri ile aksi cephede (girişi arkadan) olması ve girişte eğik ve eğikten sonra dışarıya doğru bir meyil bulunması şarttır.

(3) Topluma açık yerler: Konaklama, tören, ibadet, eğlence, yeme, içme, ulaşım, araç bekleme, alış-veriş gibi sebeplerle 50 veya daha fazla kişinin bir araya gelebileceği bütün binalar veya bunların bu amaçla kullanılan bölümlerini kapsar.

NOT:

a) Topluma açık yerler ile hastane ve okul arsa sınırına olan mesafeler mevcut akaryakıt istasyonları için % 60 azaltılır. İstasyonda sadece motorin tankı olması hâlinde, bu mesafeler yeni istasyonlarda % 50 azaltılabilir.

b) Akaryakıt istasyonlarında, binaların pencere, kapı, klima, aydınlatma sistemi gibi herhangi bir açıklığı olmayan cephesine 0 metre olabilir. Nefeslik ağzı, çatı veya elemanlarından en az 3,6 m yüksekte olmalı ve toplam yükseklik 9 m'yi aşmamalıdır.

MADDE 72 – Aynı Yönetmeliğin eki “Ek-14 Çıkışlara Götüren En Uzun Kaçış Uzaklıkları” tablosunun (1) numaralı dipnotu “⁽¹⁾ Kolay alevlenici malzeme üretimi yapmayan endüstriyel tesislerde uzaklık en çok 2 katına kadar artırılabilir.” şeklinde değiştirilmiştir.

GEÇİCİ MADDE 1 – Binaların Yangından Korunması Hakkında Yönetmeliğe uygun yangın tedbirleri alınmış olan mevcut yapılarda, bu Yönetmelik ile değiştirilen hükümlere göre ilâve tedbir alınmasının istenilmemesi asıldır. Ancak, yapı sahibi isterse bu Yönetmelik ile değiştirilen hükümlere göre ilâve tedbirler alabilir.

MADDE 73 – İçişleri Bakanlığı ile Bayındırlık ve İskân Bakanlığınca müştereken hazırlanan bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 74 – Bu Yönetmelik hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.